

תת"ע 2744/07/15 - מדינת ישראל נגד אוס גאנם

19 אוקטובר 2017

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים
תתע"א 2744-07-15 מדינת ישראל נ' גאנם

דו"ח תעבורה 61210109668

לפני כבוד השופט נאיל מהנא
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
אוס גאנם

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד אייל סמואל

ב"כ הנאשם: עו"ד זאיב נגיב

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה, ועבירה של נהיגה ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף על השימוש ברכב בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש), תש"ל-1970.

על פי הטענה העובדתית, ביום 14.06.15 בשעה 18:00 נהג הנאשם ברכב ליד מחסום מ"פ שועפט בירושלים כאשר אין בידו רישיון נהיגה בתוקף וכפועל יוצא אין על שימוש ברכב פוליסת ביטוח בת תוקף.

במועד שנקבע לדיון טען הסניגור המלומד כי הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה פלסטינאי אשר מאפשר לו לנהוג ברכב

בישראל מכח תקנה 578א' לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

לטענתו, לא היה מקום ליחס לנאשם עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם מאחר וכאמור הוא מחזיק ברישיון נהיגה בתוקף בישראל.

ב"כ הנאשם טען כי אכן לא היה בידי הנאשם היתר נהיגה מאת מפקד כוחות צה"ל, כנדרש על פי תקנה 578ב' לתקנות התעבורה, אך בהחלט יש לראות ברישיון בו הוא מחזיק הנאשם כרישיון אשר תקף בישראל לכל דבר וענין.

בהקשר זה הפנה ב"כ הנאשם להחלטת בימ"ש לתעבורה בירושלים מיום 31.10.16 תת"ע 1462-02-15 **מדינת ישראל נ' עויסאת**, (להלן: "**עניין עויסאת**") שם קבע בימ"ש כי לא היה מקום ליחס לנאשם, בנסיבות דומות כבענייננו, עבירה על סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, כי אם יש להעדיף האשמת הנאשם בעבירה על תקנה 578ב' לתקנות התעבורה, וזאת מכח הכלל הפרשני הקובע כי הוראה ספציפית גוברת על הוראה כללית. בית המשפט הגיע למסקנה כי תושב האיזור, אשר מחזיק ברישיון נהיגה פלסטינאי תקף, אף בהעדר היתר בהתאם לתקנה 578א', יש לראות בו כבעל רישיון נהיגה בר תוקף בישראל.

המאשימה מתנגדת לטיעון זה של ב"כ הנאשם. לטענתה, עיקר המחלוקת נעוץ בפרשנות האיסור שבחוק לגבי נהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה בתוקף ולצד זאת, להיקף תוקפו של רישיון נהיגה פלסטינאי בישראל.

לטענת ב"כ המאשימה, הנאשם אינו עומד על דרישות תקנה 578 ולכן לא קנה סמכות לנהוג בישראל כתושב האיזור. ומכאן, לטענת המאשימה, אינו מורשה לנהיגה בישראל ולכן לשיטתה הוא עבר על סעיף 10(א) לפקודת התעבורה.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה של בימ"ש המחוזי בעפ"ת (י-ם) 19582-02-13 **שאדי והאדנה נגד מדינת ישראל**, לפיה קבע בימ"ש, בין היתר, כי כדי שתושב האזור יהיה רשאי לנהוג ברכב שאינו רשום באזור עליו למלא אחר שני תנאים ואין די בכך, כי הוא מחזיק ברשותו רישיון נהיגה, שכן עליו לקבל גם אישור מאת מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה ושומרון.

המאשימה טוענת כי לא מדובר בהוראות טכניות פרוצדורליות אלא בהנחיות מהותיות הקובעות מי רשאי ליתן אישור נהיגה לפלסטינאיים וכי אישור שכזה אם יינתן ע"י הגורם המוסמך, ינתן אך ורק על פי שיקול דעתו ולאחר ששקל קשת רחבה של שיקולים, ביניהם גם שיקולי ביטחון הציבור וכיוצ"ב. לשיטת המאשימה משלא ניתן אישור כאמור בהתאם לתקנה 578ב', חל סעיף 10(א) לפקודת התעבורה.

ב"כ המאשימה טוען כי כל עוד לא ניתן להמציא תעודת עובד ציבור, אין לדעת התביעה כל משקל לאותו מסמך הנחזה להיות רישיון נהיגה לכאורה, כראיה לנכונות תוכנו.

לשיטת ב"כ המאשימה, ככל שתינתן החלטה אחרת מלבד העמדתו לדין של הנאשם, בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת

התעבורה, הרי הדבר יחשב כפרצה שתאפשר לכל החפץ בכך להציג כל תעודת הסמכה והדבר יהווה פגיעה בסמכותו הבלעדית ובמעמדו של מפקד כוחות צה"ל באיזור.

לאור כך מבקשת המאשימה לדחות את טענת הנאשם ולקבוע כי אשמת הנאשם כאמור בכתב האישום הוכחה מעל לכל ספק סביר ולהרשיע אותו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, קרי בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף ובעבירה של נהיגה ברכב ללא ביטוח.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי במסמכים שהוגשו על ידם, לרבות סיכומים שהוגשו בעניין, נחה דעתי כי הצדק עם ב"כ הנאשם אשר בהתבסס על החלטת כב' סגן הנשיא יהושע צימרמן בעניין עוויסאת הנ"ל, הוכיח הנאשם כי בידו רישיון נהיגה תקף בישראל לכל דבר וענין, אף בהעדר היתר מאת מפקד הצבא כמצוות תקנה 578ב' לתקנות התעבורה.

הנאשם הציג במהלך הדיון את רישיון הנהיגה הפלסטינאי שברשותו, מדובר ברישיון בתוקף, וניתן לקבוע על בסיס האמור לעיל, כי הוא החזיק ברישיון נהיגה תקף בישראל, אך ללא ההיתר הנדרש מאת מפקד כוחות צה"ל באזור.

בנסיבות האמור, אני מזכה את הנאשם מהעבירות של נהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה ותחת כך מרשיעו, על סמך הודאתו, בעבירה על תקנה 578ב' לתקנות התעבורה.

ניתנה והודעה היום כ"ט תשרי תשע"ח, 19/10/2017 במעמד הנוכחים.

נאיל מהנא, שופט

גזר דין

הנאשם שלפני הודה והורשע בעבירה של נהיגה ברכב שאינו רשום באיזור, ללא היתר, בניגוד לתקנה 578ב' לתקנות התעבורה, סמל סעיף 6676, (תת"ע 15-02-1462 מדינת ישראל נ' עויסאת, ניתן ביום 29.6.16), וכן בעבירה של נהיגה ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף על שימוש ברכב, בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש) תש"ל-1970.

עמוד 3

מדיניות הענישה בעבירות מסוג זה הינה פסילה על תנאי וקנס (ראו: תת"ע 3432-03-15 מ"י נ' אלמחריק מיום 18.5.17; תת"ע 9395-01-17 מ"י נ' אלטוס מיום 3.7.17; תת"ע 5928-04-16 מ"י נ' בורקאן מיום 23.3.17; תת"ע 16815-11-16 מ"י נ' אלחרבאוי מיום 19.4.17; תת"ע 1325-04-15 מ"י נ' מראר מיום 23.3.17).

לפיכך, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. תשלום קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתם.
הקנס ישולם ב-2 תשלומים חודשיים, החל מיום 1.1.18.
2. פסילה מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 2 חודשים, וזאת על תנאי למשך 2 שנים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ט תשרי תשע"ח, 19/10/2017 במעמד הנוכחים.

נאיל מהנא, שופט